

[Sønderby]

Venstre er derfor tilfreds med, at regeringen i dag søger om Folketingets samtykke til, at en dansk militærstyrke stilles til rådighed for FN med henblik på en udvidelse af den fredsbevarende styrke i det forhenværende Jugoslavien.

Med hensyn til debatten om det fredsbevarende og fredsskabende vil jeg gerne sige, at Londonkonferencen sikrer jo, at dette er en fredsbevarende opgave, og at denne styrke udfører sin opgave i henhold til Sikkerhedsrådets bestemmelser, herunder resolutionerne nr. 743, 770 og 776. Det vil sige, at opgaverne omfatter yderligere militær eskorte i forbindelse med transport af FN's Flygtningehøjkommissariats nødhjælpsforsyninger til ofrene for krigen og varetagelse af nødhjælpsstationer. Det er altså en FN-opgave, det er vedtaget af et enigt Sikkerhedsråd, og derfor må vi opfylde de ønsker.

Soldaterne vil være underlagt reglerne for FN's fredsbevarende styrker, det vil sige, at man kan blive nødt til at anvende våben i selvforsvar. Det nye i beslutningen er, at selvforsvar kan omfatte situationer, hvor bevæbnede soldater med magt måtte søge at forhindre FN's soldater i at udføre deres opgave. Det er dér, det farefulde i denne situation er. Vi har alle fulgt udviklingen og hændelserne i området, og vi må erkende, at det er en alvorlig og farlig opgave, som vores soldater skal ud at løse. Vi er derfor enige med regeringen i, at vi ikke skal bruge værnepligtige, men professionelle soldater. Vi håber også, at der melder sig nok til at løse den opgave, som vi skal påtage os.

Næstformanden for Hærens Konstabel- og Korporalforening sagde i morges i Radioavisen, at det kan blive nødvendigt at beordre soldater af sted. Jeg forstår slet ikke den diskussion, vi havde her for lidt siden, for det har jo altid kunnet lade sig gøre at beordre soldater af sted i sådan en situation. Der står jo i kontrakten for professionelle soldater, der har valgt job og karriere i forsvaret – i kundgørelse nr. 528 og 529 – at man er underkastet de til enhver tid for den militære stilling gældende tjenstlige bestemmelser. Det er altså ikke noget nyt, vi diskuterer her i dag. Derfor forstår jeg heller ikke, at den socialdemokratiske ordfører fremførte, at der skal stilles nogle betingelser, for det har vi aldrig gjort. Det vil være håbløst for forsvarsministeren at løse de opgaver, han får, hvis der skal stilles den slags betingelser.

Der er også blevet fremført mange uheldige og misvisende udtalelser i det sidste par uger. Jeg synes også, at militære personer har svigtet det forsvar, de har valgt som deres job, og dermed skabt en unødigt usikkerhed.

Mange har peget på, at vi skulle løse konflikten ad anden vej. Jamen der er jo blevet gjort talrige forsøg, og der vil blive gjort talrige forsøg på at løse konflikten gennem blokader, og Danmark er heldigvis også med her, men det slår altså ikke til.

Vi kan ikke sidde med hænderne i skødet og se på, at civile mennesker skydes ned eller sulter eller forhindres i at flygte til mere fredelige områder. FN's Sikkerhedsråd har derfor vedtaget denne resolution og derefter bedt bl.a. Danmark om at være med til at løse opgaven. Vi kan ikke forvente, at andre skal løse den opgave, det problem, der er i Europa. USA gjorde det under første og anden verdenskrig og sidst også i Kuwait. Derfor har FN bedt Storbritannien, Frankrig, Italien, Spanien, Portugal, Belgien, Danmark og Canada være med. Læg mærke til, at Canada også er blevet bedt om at være med til at løse et europæisk problem! Og vi mener ikke, at det danske Folketing kan sidde en sådan henvendelse overhørig.

Vi synger i en sang: »Du pusling-land, som hygger dig i smug, mens hele verden brænder om din vugge . . .«. Den tidligere socialdemokratiske udenrigsminister, som i øvrigt også var formand for Folketinget, K. B. Andersen, skrev en bog om samme emne.

Vi får i dag mulighed for at vise, at vi vil leve op til FN's vedtagelse, leve op til vort fulde medlemskab af FN, og vise, at vi ikke bare hygger os i smug. Venstre støtter helhjertet beslutningsforslaget, for at vi dermed kan opfylde vore forpligtelser. Beslutningsforslaget sikrer også, at vi kan stille den styrke, FN beder om. Vi må sikre, at det danske kontingent, som sendes derned, kan klare de opgaver, der stilles. Det skal forsvarsministeren sikre, og det kan ikke ske, hvis man stiller betingelser med hensyn til, hvilke folk der skal sendes af sted.

Folketingets medlemmer må altså ikke ryste på hånden, når vi med dette forslag skal slutte op om FN og Sikkerhedsrådets beslutninger. Vi skal løse denne opgave og forhåbentlig i stor enighed.